

ارایه‌ی یک مدل ترکیبی تحلیل پوششی داده‌ها و تحلیل سلسله مراتبی برای ارزیابی عملکرد

مدیران بیمارستان‌ها*

سمیرا نیکوکار^۱، سعیده کتابی^۲، الهام معظم^۳

چکیده

مقدمه: این پژوهش با هدف ارزیابی عملکرد مدیران بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با روش تحلیل پوششی داده‌ها (Data Envelopment Analysis) انجام شده است. همچنین به علت کیفی بودن بعضی معیارهای ارزیابی عملکرد مدیران از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) برای تبدیل داده‌های کیفی به کمی استفاده شده است.

روش بررسی: این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی- تحلیلی می‌باشد. جامعه‌ی پژوهش این مطالعه مدیران بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان (۲۹ نفر) در سال ۱۳۸۷ بودند. تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) و روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) بوده است که با استفاده از نرم‌افزارهای Expert Choice و DEA-Excel Solver صورت گرفت. مدل مسأله‌ی خروجی محور در حالت بازده به مقیاس متغیر انتخاب شد.

یافته‌ها: بیشترین مورد اختلاف بین وضعیت موجود و وضعیت بهینه در نهادهای و ستادهای، وضعیت مربوط به ستادهی نسبت درآمد به هزینه بود.

نتیجه‌گیری: در روند تحقیق، مدیران کارا تعیین شدند و بازده به مقیاس هر مدیر مشخص شد. از بین ۲۹ مدیر ۱۵ مدیر کارا و سایر مدیران ناکارا بودند. شاخص‌های عدم سختی کار، تعداد نیروی متخصص و تعداد نیروی درمان به عنوان ورودی و شاخص‌های نمره‌ی فرم عملکرد، ضریب اشغال تخت، زمان آخرین پرداخت‌ها و نسبت درآمد به هزینه به عنوان خروجی انتخاب شدند.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی عملکرد؛ تفسیر داده‌های آماری؛ مدیران؛ بیمارستان‌ها.

نوع مقاله: تحقیقی

وصول مقاله: ۱۴/۳/۵

اصلاح نهایی: ۱۹/۹/۱۷

پذیرش مقاله: ۱۹/۹/۲۹

ارجاع: نیکوکار سمیرا ، کتابی سعیده، معظم الهام. ارایه‌ی یک مدل ترکیبی تحلیل پوششی داده‌ها و تحلیل سلسله مراتبی برای ارزیابی عملکرد مدیران بیمارستان‌ها. مدیریت اطلاعات سلامت ۱۳۸۹؛ ۷ (ویژه‌نامه): ۶۱۱-۶۰۱.

مقدمه

* این مقاله حاصل پایان‌نامه‌ی دانشجویی در مقطع کارشناسی ارشد می‌باشد.

۱. دانشجویی کارشناسی ارشد، مهندسی صنایع گرایش مدیریت سیستم و بهره‌وری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، ایران.
۲. استادیار، تحقیق در عملیات، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
۳. دکتری تخصصی، پژوهشی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (نویسنده‌ی مسؤول)

Email: el_moazam@yahoo.com

با توجه به این که بیشترین هزینه‌ی خدمات بهداشتی و بودجه‌ی سلامت به بیمارستان‌ها تخصیص می‌یابد. ارزیابی عملکرد مدیران نقش بسیار مهمی در استفاده‌ی درست از هزینه‌ها دارد. از دلایل استفاده از روش DEA این است که علاوه بر مقایسه‌ی واحدهای ناکارا را با واحدهای کارا، آن‌ها را رتبه‌بندی می‌کند و هر واحد را با بهترین وضعیت خود

بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی ایران با استفاده از روش DEA طی سال‌های ۱۳۷۹-۸۳ انجام دادند. این پژوهش از نوع ترکیب داده‌های مقطعی و سری زمانی بود که به صورت توصیفی-تحلیلی انجام گرفت. متغیرهای این پژوهش شامل متغیرهای نهاده (پزشک، پرستار، سایر پرسنل و تخت فعال) و متغیرهای ستاده (بیماران سربیابی، تخت روز و تعداد اعمال جراحی اتاق عمل) می‌باشد. جامعه‌ی پژوهش شامل کلیه بیمارستان‌ها و مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران است. جامعه‌ی مذکور شامل ۱۰ بیمارستان آموزشی و ۱۶ بیمارستان غیر آموزشی بوده است (۴).

Chen و همکاران در اندازه‌گیری ناکارایی منابع در خدمات بیمارستانی از روش DEA استفاده کردند. ورودی این مقاله شامل هزینه‌های خدمات کلی، هزینه‌های مراقبت خاص و کلی، هزینه‌ی خدمات فرعی و سرمایه‌گذاری حیاتی تجمعی است. خروجی آن روز-تخت مراقبت عادی و مراقبت خاص است (۵).

ترکیزدۀ و همکاران در پایان‌نامه‌ی خود با عنوان «برآورد کارایی مراکز آموزشی درمانی و بیمارستان‌های عمومی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان در سال‌های ۱۳۸۴-۸۵ با استفاده از روش تحلیل فراگیر داده‌ها» اطلاعات را با استفاده از روش DEAP₂ و نرم‌افزار DEAP₂ مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. متغیرهای نهاده در این مطالعه، تعداد پزشکان متخصص، پزشکان عمومی، کادر پرستاری و سایر پرسنل و تعداد تخت فعال و متغیرهای ستاده شامل متوسط اقامت بیمار، فاصله‌ی عملکرد تخت، ضریب اشغال تخت، تعداد پذیرش سربیابی و درآمد بیمارستان‌ها در نظر گرفته شد (۶).

حاجی افضلی و همکاران پژوهشی تحت عنوان اندازه‌گیری کارایی بیمارستان‌های تحت پوشش تأمین اجتماعی ایران انجام داده‌اند. در این مطالعه از روش DEA برای تعیین کارایی نسبی ۲۶ بیمارستان از بیمارستان‌های تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی ایران استفاده شده است (۷).

مقایسه می‌نماید. از این طریق می‌توان توصیه‌های کاربردی برای افزایش کارایی هر مدیر را به وی، ارایه داد. انتخاب شاخص‌های مناسب برای ارزیابی عملکرد مدیران نیز مسئله‌ی مهم دیگری است که پیش‌روی این تحقیق است. در انتخاب شاخص باید دقت کافی داشت که شاخص انتخابی توانمندی مدیر را نشان دهد و معرف عملکرد مدیر باشد، نه اینکه از عملکرد بیمارستان ناشی شده باشد.

علیرضایی در تحقیقی با عنوان «ازیابی ضریب کارایی در تحلیل پوششی داده‌ها» به مطالعه‌ی کارایی ۱۲۸۲ شعبه‌ی یک بانک بزرگ کانادا و اعمال روش DEA بر آن‌ها پرداخت که در نهایت واحدهای کارا و ناکارا تعیین و توصیه‌های ملی برای بهبود واحدهای ناکارا ارایه گردیده است (۱).

Nath و Gruca از DEA در اندازه‌گیری کارایی فنی بیمارستان‌های تحت یک سیستم پرداخت استفاده کردند. ورودی‌ها شامل پرستاری و خدمات فرعی، تدارکات و خدمات، دارو و مواد جراحی و تعداد تخت‌ها و خروجی‌ها مراقبت بیماران بستری، مراقبت بیماران سربیابی و مراقبت بلند مدت می‌باشند (۲).

فضلی در مقاله‌ای با عنوان «طراحی مدل ریاضی ارزیابی عملکرد مدیر با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)» بیان نموده است که سه گرایش در ارزیابی عملکرد مدیران وجود دارد که بدین شرح می‌باشند: گرایش اول: نظام ارزیابی مبتنی بر ویژگی‌های فردی، گرایش دوم: نظام ارزیابی مبتنی بر رفتار، گرایش سوم: نظام ارزیابی مبتنی بر نتایج کاری. نویسنده برای ارزیابی عملکرد مدیران مدلی جامع پیشنهاد نموده است که هر سه گرایش اصلی را در بر می‌گیرد و به وسیله‌ی رویکرد DEA توانمند شده است. این مدل با استفاده از مدل بازده به مقیاس ثابت طراحی و تبیین گردیده است و نویسنده‌گان، آن را افرا (AFRA) نام‌گذاری کردند که از حروف اول نام خانوادگی طراحان به زبان لاتین به دست آمده است. مدل افرا در ارزیابی عملکرد مدیران شعبه‌های یکی از بانک‌های کشور به کار گرفته شده است (۳).

گودرزی و آزادی پژوهشی تحت عنوان تعیین کارایی فنی

آموزش عالی، جهانگردی و خدمات صنعتی مختلف به کار می‌روند، مشخص می‌کند (۹).

Ozcan و Kazleya برای ارزیابی کارایی مدارک پزشکی الکترونیکی از روش DEA استفاده نموده‌اند. در مدل آن‌ها، ورودی‌ها شامل کارمندان تمام وقت غیر پزشک، سرمایه‌های اصلی و هزینه‌های عملیاتی غیر کاری می‌باشند و خروجی‌های آن ترکیب پذیرش تعديل شده و مراجعات بیماران بستری هستند (۱۰).

هدف کلی این مقاله، ارایه مدل DEA مناسب برای ارزیابی عملکرد مدیران بیمارستان‌های وابسته به معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بوده است.

روش بررسی

این مطالعه از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی-تحلیلی می‌باشد. جامعه‌ی آماری این تحقیق، مدیران بیمارستان‌های دانشگاهی وابسته به معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان (۲۹ نفر) در سال ۱۳۸۷ بودند. این بیمارستان‌ها دولتی بودند و بیمارستان‌های خصوصی، خیریه و وابسته به ارگان‌های خاص جزء جامعه‌ی این تحقیق نبودند. روش مورد استفاده در این تحقیق، تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) بوده است. نرم‌افزارهای متفاوتی جهت مدل‌های DEA ارایه شده است که در این تحقیق جهت محاسبات و حل الگوی مورد استفاده، از نرم‌افزار Excel Solver و DEA-Excel Solver که در محیط Excel ۲۰۰۳ فعال است، استفاده شده است (۱۱).

همچنین برای استفاده از روش AHP از نرم‌افزار Expert Choice استفاده شد. ورودی‌های مورد استفاده در این تحقیق عبارت از سختی کار، ضریب محرومیت منطقه، تعداد کل پزشکان و متخصصان هر بیمارستان و تعداد نیروهای درمانی است. خروجی‌های این مدل نیز عبارت از نمره‌ی چک لیست عملکرد، ضریب اشغال تخت، زمان آخرین پرداخت‌ها و شاخص نسبت درآمد به هزینه می‌باشند.

Vendramini و Lega در سیستم سلامتی بین‌المللی ایتالیا را بررسی کرده‌اند تا از طریق بررسی روند توسعه‌ی مدیریت عملکرد و سیستم سلامتی بین‌المللی ایتالیا (INHS) به معرفی کاراکترهای کلیدی و یک تخمین بحرانی از پیاده‌سازی آن‌ها برسند. مدیریت عملکرد در INHS طول ۱۵ سال گذشته، رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است. توضیح این رشد شامل هم‌ریختی اصولی، اجرایی و تقاضیدی، معرفی شبیه بازارها، مرکز افزایشی روی مدیریت درمانگاهی و فعالیت‌های نوآوری در مدیریت منابع انسانی است. این مقاله نشان می‌دهد که مدیریت عملکرد در INHS چگونه پیاده‌سازی شده است و چرا به عنوان یک فعالیت در حال پیشرفت در نظر گرفته می‌شود. معرفی سیستم‌های مدیریت عملکرد، فرهنگی کارآمدتر و جوابگوی را در سازمان‌های بهداشتی حاکم می‌سازد. اگر نحوه استقرار مدیریت عملکرد، پیشرفت مورد انتظار در عملکرد را داشته باشد، با وجود تعدد مشکلات، می‌توان آن‌ها را حل کرد. این مقاله در نهایت، کاهش انزواگرایی و افزایش مقایسه‌ی بین‌المللی را با تلاش در جهت ارزیابی پیوسته انتظار دارد (۸).

Dey و همکاران یک چارچوب جامع برای مدیریت عملکرد خدمات بیمارستانی ارایه داده‌اند. عناصر چارچوب این تحقیق شامل اندازه‌گیری کمی نیروی انسانی و مراحل روش-شناختی برای ارتقای اندازه‌گیری می‌باشد. رویکرد AHP یک چارچوب سلسه‌مراتبی است که به پروژه‌های فرمول شده برای اطمینان از عملکرد بالاتر کمک می‌کند. از این رو چارچوب در نظر گرفته شده شامل صاحبان فرایند و خواسته‌های تعهد مدیریتی مرتبط با نیازمندی‌های عملیاتی است که بر اهداف استراتژیک سازمان‌ها در راستای نیازهای مشتریان، مرکز دارد و بر اساس اهداف مدیریت کیفی پیش می‌رود. این چارچوب همچنین بر مبنای نظر دمینگ، از چرخه‌ی طراحی، اجرا، بازبینی و اقدام (اصلاحی) (PDCA) یا (plan, do, check, act) پیروی می‌کند. این مطالعه تکنیک‌های مشابهی را که در عملیات خدماتی دیگر مثل

یافته‌ها

نرم‌افزار Expert Choice به ترتیب برابر با $۰/۰۰۳۹$ و $۰/۰۰۵۸۴$ این اعداد از $۰/۱$ (۱۰ درصد) کمتر است، میزان ناسازگاری در قضاوت‌ها قابل قبول می‌باشد.

در مدل DEA، ورودی باید جهت منفی داشته باشد؛ به گونه‌ای که اعداد کمتر، بیانگر ارزش بیشتر باشند. در نتیجه برای شاخص «عدم سختی کار» و ورودی بودن آن، این مورد صدق می‌کند. اعدادی که برای سختی کار از نرم‌افزار به دست می‌آیند، بین صفر و صد هستند؛ برای دادن خاصیت منفی به این اعداد از فرمول مخصوصی استفاده می‌شود. از این‌رو یکی از گام‌های بسیار مهم قبل از ارزیابی واحدهای مطالعه شده، انتخاب مدل یا مدل‌های متناسب با آن می‌باشد. در انتخاب مدل مناسب، انتخاب دو فاکتور نوع بازده به مقیاس و ورودی یا خروجی محور بودن مسئله، اهمیت دارد. انتخاب بازده به مقیاس در مدل یعنی تعیین این موضوع که باید از مدل با بازدهی ثابت نسبت به مقیاس، یا بازدهی متغیر نسبت به مقیاس استفاده شود. بازده به مقیاس ثابت محدود کننده‌تر از مدل‌های بازده به مقیاس متغیر می‌باشد. زیرا مدل بازده به مقیاس ثابت واحدهای کارای کمتری را در بر می‌گیرد و مقدار کارایی نیز کمتر می‌گردد. علت این امر حالت خاص بودن بازده ثابت نسبت به مقیاس از مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس می‌باشد (۱۲).

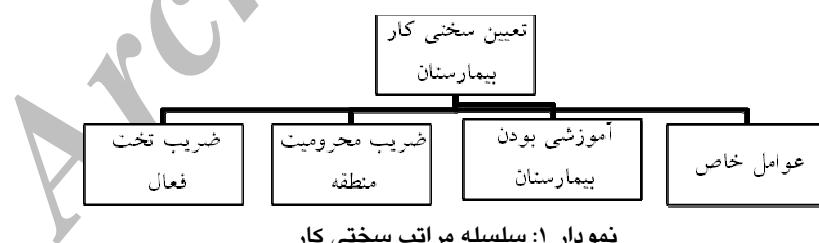
فرایند AHP دو شاخص کیفی «عدم سختی کار» و «زمان آخرین پرداخت‌ها» را به کمک نرم‌افزار Expert Choice به داده‌های کمی تبدیل نمود. مراحل این فرایند به اختصار در مورد شاخص عدم سختی کار توضیح داده می‌شود (۱۲).

۱. نمودار سلسله مراتب مسئله مانند نمودار ۱ ترسیم گردید.

۲. ماتریس مقایسه‌های زوجی مانند جدول ۱ تنظیم گردید. در تهیه‌ی ماتریس مقایسه‌های زوجی، اهمیت زیر معیارها نسبت به یکدیگر با مشورت خبرگان در واحد تحقیق و توسعه‌ی معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تعیین شد. در این ماتریس، اعداد قطر اصلی در ماتریس مقایسه‌های زوجی یک هستند. همچنین اعداد زیر قطر اصلی، معکوس اعداد بالای قطر اصلی هستند.

۳. وزن محاسبه و بهترین گزینه انتخاب شد. به طور مثال برای شاخص عدم سختی کار: وزن ضریب تخت فعال = $۰/۴۵۴$ ، وزن ضریب محرومیت منطقه = $۰/۲۱۵$ ، وزن آموزشی بودن بیمارستان = $۰/۰۹۲$ و وزن عوامل خاص = $۰/۲۳۸$ می‌باشد.

۴. آزمون سازگاری (محاسبه‌ی نرخ ناسازگاری ماتریس مقایسه‌های زوجی) انجام گردید. نتیجه برای ورودی عدم سختی کار و خروجی زمان آخرین پرداخت‌ها از

جدول ۱: ماتریس مقایسه‌های زوجی عدم سختی کار

ضریب تخت فعال	ضریب محرومیت منطقه	آموزشی بودن بیمارستان	عوامل خاص	ضریب تخت فعال	ضریب محرومیت منطقه	آموزشی بودن بیمارستان	عوامل خاص
۲	۵	۲	۱	۱	۱	۱	۱
۱	۲	۱					
$۱/۳$	۱						
۱							

مطلوب کلی نیست. زیرا ممکن است یک مدیر کارایی یک داشته باشد در حالی که متغیرهای کمکی آن غیر صفرند. در این حالت این مدیر دارای کارایی ضعیف است.

مجموعه‌های مرجع: فلسفه‌ی روش DEA، ساختن واحد مجازی است که واحد مورد بررسی با آن مورد مقایسه قرار می‌گیرد و کارایی آن سنجیده می‌شود. واحد مجازی بایستی ستاده‌ی بیشتر از واحد تحت بررسی با مقدار نهاده‌ی کمتر را ارایه نماید. می‌توان گفت قیمت‌های سایه‌ی غیر صفر، مشخص کننده‌ی این است که کدام مدیر به عنوان مجموعه‌ی مرجع برای ارزیابی هر مدیر می‌باشد.

در جدول ۳ مقادیر بهینه و غیر صفر، قیمت‌های سایه و همین طور مجموعه‌های مرجع برای هر مدیر مشخص شده است. برای مثال برای مدیر شماره‌ی ۱ (یک)، مجموعه مدیران چهارم و یازدهم به ترتیب با قیمت‌های سایه ۰/۹۷۴ و ۰/۰۲۶ مجموعه‌های مرجع می‌باشند که به صورت زیر می‌توان بیان کرد:

(مدیر یازدهم) ۰/۰۲۶ + (مدیر چهارم) ۹/۷۴ = مدیر
محاذی کارا نظری مدیر شماره یک.

نک. ۶۰) خروجی مدیر مجازی کارا نظیر مدیر شماره‌ی ۰/۹۷۴ (۱/۶۸) ۶۹۸/۲، ۳، ۷۰، ۶۱ (۵۵۴) + ۰/۰۲۶ (۵۱، ۷۰، ۳، ۴/۰۳۲، ۷۳، ۸)

$$= .974 (25,42,22,151) + .026 (33/5,95,346)$$

وروادی مدیر مجازی کارا ناظر مدیر شماره‌ی یک. همچنین از کاربردهای تعیین مجموعه‌های مرجع، بیان این موضوع است که در میان مدیران کارا، مدیرانی که تعداد دفعات بیشتری برای سایر بیمارستان‌ها به عنوان مرجع انتخاب شده باشند، کارات هستند.

در این تحقیق در محاسبه‌ی ابرکارایی Super Efficiency در حالت بازده به مقیاس متغیر، امتیاز شش مدیر کارا (با امتیاز کارایی یک) بیکران شد. در نتیجه نمی‌توان در مورد رتبه‌بندی این شش مدیر اظهار نظر کرد. تنها چیزی که در این مورد می‌توان مطرح نمود این است که این مدیران از نظر رتبه بالاتر از سایر مدیران قرار دارند. این شش مدیر عبارت از مدیر

با توجه به تجربیات موجود در این زمینه با کمبود بودجه و امکانات در ایران، مدیران ترجیح می‌دهند به جای کاهش در نهادهای خود، آنان را تشویق به افزایش ستادهای این سازمان است. به علاوه با افزایش ستادهای این سازمان، بهداشت بیمارستان‌ها، تأثیرات وسیعی بر سایر زیر ساخت‌های بهداشت و درمان مشاهده خواهد شد و سرمایه‌گذاری بیشتر در این زمینه، موجب توسعه‌ی همه جانبه خواهد بود. انتخاب مدل نهاده محور یا ستاده محور بر اساس میزان تسلط مدیر بر نهادهای و ستادهای صورت می‌گیرد. در این تحقیق نیز با توجه به اصل بالا و همچنین با توجه به این نکته که نهادهای مدل این تحقیق، کمتر در کنترل مدیر بیمارستان می‌باشند، استفاده از مدل ستاده محور توصیه می‌شود. عوامل تشکیل دهنده‌ی شاخص سختی کار کمتر در کنترل مدیر هستند و در نحوه‌ی کارگیری نیروی انسانی با توجه به محدودیت قوانین استخدام و بازنی‌سازی، تغییر نیروی انسانی با توجه به راحتی امکان پذیر نیست.

در نتیجه برای حداکثر کردن کارایی مدیر اول باید اوزان همه‌ی شاخص‌ها را صفر گرفت به غیر از وزن نهاده‌ی دوم (تعداد نیروی مخصوص) و وزن ستاده‌ی آخر (نسبت درآمد به هزینه) که به ترتیب برابر با $0/041$ و $0/409$ می‌باشند. در این مطالعه از آوردن نام بیمارستان‌ها اجتناب شده است و هر مدیر با یک شماره (ستون ردیف) نام‌گذاری شده است.

متغیرهای کمکی: یک واحد تصمیم‌گیری در صورتی کارا است که دارای دو شرط باشد: اول این که میزان کارایی آن یک باشد و دیگر آن که تمامی متغیرهای کمکی اعم از مزاد و کمبود، مقدار صفر داشته باشند. در این مطالعه تمامی متغیرهای کمکی مدیران با کارایی یک (کارا)، صفر است که البته این

۲۷، ۱۴، ۱۰، ۲۹، ۵، ۲۳، ۱، ۲۸، ۸، ۹، ۱، ۲۶، ۲۱، ۷، ۱۶، ۳، ۱۵، ۱۷ و ۲۲ هستند. بعد از این شش
مدیر، امتیاز سایر مدیران به این ترتیب می‌باشد: ۲۰، ۱۳، ۴، ۲۵، ۲۴ و ۱۹.

شماره‌ی ۲، ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۷ و ۲۲ هستند. بعد از این شش
مدیر، امتیاز سایر مدیران به این ترتیب می‌باشد: ۴، ۲۰، ۱۳، ۲۵، ۲۴ و ۱۹.

جدول ۲: میزان کارایی در مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس و اوزان نهاده و ستاده

ردیف	خرچه محور	کارایی محور	بازدگی به مقیاس متغیر						خرچه محور
			نسبت درآمد به هزینه	زمان آخرین پرداخت‌ها	ضریب اشغال تحت	ضریب نمره‌ی فرم عملکرد	تعداد نیروی درمان	تعداد نیروی متخصص	
								ضرایب بهینه	
۱	۱/۰۳۴	۰/۹۶۷	۰/۰۴۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۳	۱/۱۰۱	۰/۹۰۸	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۴	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۵	۱/۰۱۵	۰/۹۸۵	۰/۰۰۱	۰/۰۱۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۶	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۷	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۷	۰/۰۱۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰
۸	۱/۰۰۵	۰/۹۴۸	۰/۰۰۰	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۹	۱/۰۰۳	۰/۹۵۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰
۱۰	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰
۱۱	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰
۱۲	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱۳	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱۴	۱/۱۵۴	۰/۸۶۷	۰/۰۰۰	۰/۰۱۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱۵	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۲۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۹	۰/۰۰۰
۱۶	۱/۰۰۷۵	۰/۹۳۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱۷	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱۸	۱/۱۳۶	۰/۷۴۸	۰/۰۰۳	۰/۰۲۱	۰/۰۰۰	۰/۰۲۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۵	۰/۰۰۰
۱۹	۱/۳۷۸	۰/۷۲۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۰	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۸	۰/۰۰۰
۲۱	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۸	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰
۲۲	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۵	۰/۰۰۰	۰/۰۳۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۳	۱/۰۰۰	۰/۹۷۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۴	۱/۲۹۱	۰/۷۷۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۵	۱/۳۰۲	۰/۷۶۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۶	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۷	۱/۱۸۰	۰/۸۴۸	۰/۰۰۰	۰/۰۱۹	۰/۰۰۰	۰/۰۱۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰
۲۸	۱/۰۰۵۶	۰/۹۴۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۲۹	۱/۰۰۰	۰/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

جدول ۳: جدول بیانگر مجموعه‌های مرجع

خروجی محور

(Benchmarks)

ردیف	کارایی	۱	۰/۹۶۷	۰/۹۷۴	۴	۰/۰۲۶	۱۱	الگوها	(Benchmarks)	ردیف	کارایی	۱	۰/۰۲۶	۰/۱۸۹	۱۷
		۲	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲							۲			
		۴	۰/۹۰۱	۰/۹۰۸	۴							۳			
		۴	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۴							۴			
۶	۰/۹۸۵	۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	۲								۵			
		۶	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۶							۶			
		۷	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۷							۷			
۶	۰/۹۴۸	۰/۹۳۲	۰/۹۳۲	۴								۸			
		۴	۰/۸۲۴	۰/۹۵۹	۴							۹			
		۱۰	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۰							۱۰			
		۱۱	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۱							۱۱			
		۱۲	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۲							۱۲			
		۱۳	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۳							۱۳			
		۴	۱/۰۰۰	۰/۸۶۷	۴							۱۴			
		۱۵	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۵							۱۵			
۱۲	۰/۹۳۰	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۲								۱۶			
		۱۷	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱۷							۱۷			
۲۲	۰/۷۴۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۱۲	۰/۴۴۲	۱۲						۱۸			
		۱۲	۰/۷۲۶	۰/۷۲۶	۱۲							۱۹			
		۲۰	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲۰							۲۰			
		۲۱	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲۱							۲۱			
		۲۲	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲۲							۲۲			
		۱۲	۰/۹۷۷	۰/۹۷۷	۱۲							۲۳			
۱۲	۰/۷۷۵	۰/۱۹۵	۰/۱۹۵	۴	۰/۷۹۷	۴						۲۴			
		۱۳	۰/۷۸۷	۰/۷۸۷	۱۳							۲۵			
		۲۶	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲۶							۲۶			
۲۱	۰/۸۴۸	۰/۴۵۳	۰/۴۵۳	۱۵	۰/۳۶۲	۱۳	۰/۰۸۲	۱۲	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۲۷			
		۱۳	۰/۹۴۷	۰/۹۴۷	۱۳							۲۸			
		۲۹	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۲۹							۲۹			

بحث

در استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها ابتدا نیاز است که مدل مسأله تعیین گردد. اولین گام در تعیین مدل تحقیق، تعیین بازده به مقیاس است. در تعیین بازده به مقیاس در حالت خروجی محور نتایج زیر به دست آمد:

در حالت خروجی محور ۱۴ بیمارستان بازده به مقیاس کاهشی (۴۸/۲۷ درصد)، چهار بیمارستان افزایشی (۱۳/۷۹ درصد) و سایر بیمارستان‌ها بازده به مقیاس ثابت دارند (۳۷/۹۳ درصد).

به طور کلی کارایی واحدهایی که دارای بازدهی فراینده نسبت به مقیاس هستند، با افزایش مقیاس و آن‌هایی که دارای بازده کاهنده نسبت به مقیاس هستند، با کاهش مقیاس، افزایش می‌یابد و اگر بازدهی ثابت نسبت به مقیاس داشته باشد، با افزایش یا کاهش مقیاس، مقدار کارایی تغییر نمی‌کند. در نتیجه هر مدیر برای رسیدن به مقیاس بهینه می‌تواند با توجه به نوع بازدهی تعیین شده، اقدام به تغییر مقیاس نماید.

در مرحله‌ی بعد میزان کارایی و اوزان بهینه‌ی ورودی‌ها و خروجی‌ها و همچنین متغیرهای کمکی برای هر مدیر تعیین شد. با استفاده از این اطلاعات مدیران کارا مشخص شدند که تعداد آن‌ها ۱۵ نفر بود.

در مرحله‌ی بعد مجموعه‌های مرجع تعیین شد. برای مدیران کارا مجموعه‌ی مرجع خودشان هستند. برای مدیران ناکارا از تلفیقی از واحدهای کارا مجموعه‌ای تعیین شد که با استفاده از این مجموعه، مدیران ناکارا می‌توانند به کارایی برسند.

در سطح کلی در مقایسه‌ی وضعیت موجود و وضعیت بهینه، بیشترین اختلاف بین این دو سطح مربوط به خروجی نسبت درآمد به هزینه می‌باشد که به طور متوسط نیاز به تغییر ۸۷ درصد در بین تمامی مدیران است. به طور مثال برای شش مدیر از مدیران ناکارا نیاز است که این خروجی را بیش از ۱۰۰ درصد افزایش دهند. این مورد نشان می‌دهد که در بیمارستان‌های مورد مطالعه که جزو بیمارستان‌های دولتی هستند، به اندازه‌ی کافی به سودآوری توجه نمی‌شود. توجه

تعاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی به این موضوع و در نظر گرفتن سیاست‌هایی که باعث ارتقای این مبحث در بیمارستان‌های دولتی شود، ارتقای عملکرد مدیران را در پی دارد. از طرفی مدیران بیمارستان‌های دولتی علاوه بر افزایش درآمد، با کاهش هزینه نیز می‌توانند باعث ارتقای این شاخص گردند. به طور مثال صرفه‌جویی و بهینه کردن هزینه‌های غذا و مواد مصرفی (مدیریت مواد)، تعداد نیروهای شرکتی و افزایش انگیزه در بین پرسنل از مواردی هستند که باعث کاهش هزینه‌ها می‌شوند.

در مرحله‌ی دوم، کاهش تعداد نیروی متخصص و افزایش ضریب اشغال تخت و زمان آخرین پرداخت که به طور متوسط به ترتیب نیاز به کاهش ۱۵ درصد و افزایش ۱۶ درصد و ۱۳ درصد دارند، از درجه‌ی اهمیت برخوردارند.

کاهش تعداد نیروی متخصص از مواردی است که چندان مورد رضایت مدیران نیست. زیرا تعديل نیروی متخصص با توجه به قوانین استخدامی به راحتی ممکن نیست؛ همچنین این افراد از سرمایه‌های اصلی بیمارستان‌ها به شمار می‌روند. اما چنانچه بتوان با برنامه‌ریزی از حضور متخصصان، استفاده‌ی بهتری نمود و در نتیجه از این تعداد خروجی بیشتری به دست آورده؛ کارایی بیشتری در بیمارستان‌ها و عملکرد مدیران مشاهده می‌گردد.

افزایش ضریب اشغال تخت از طریق ارتقای کیفیت خدمات بیمارستانی ممکن است. مدیران بیمارستان‌ها می‌توانند از طریق افزایش کیفیت خدمات اورژانس و کاهش زمان معطلي در آن، رعایت بیشتر حقوق بیماران، ایجاد هماهنگی بیشتر در بیمارستان و حتی تبلیغات و ... ضریب اشغال تخت خود را ارتقا دهند. افزایش شاخص زمان آخرین پرداخت‌ها نیز از طریق پیگیری بیشتر مدیران ممکن است.

در مرحله‌ی آخر نیز معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان می‌تواند به ترتیب با کاهش ۶ درصد ورودی‌های عدم سختی کار و تعداد نیروی درمان و افزایش ۹ درصد خروجی نمره‌ی عملکرد، به بهترین سطح کارایی در بین مدیران بیمارستان‌ها برسد.

بیمارستان‌های مورد مطالعه از لحاظ زمینه‌ی فعالیت به

در رابطه با چگونگی ارتقای عملکرد مدیران، مباحثت مجموعه‌های مرتع هر مدیر و ورودی‌ها و خروجی‌های بهینه برای هر مدیر به صورتی که تبدیل به یک مدیر کارا شود، مطرح شد.

در این تحقیق در محاسبه‌ی ابرکارایی در حالت بازده به مقیاس متغیر، امتیاز شش مدیر کارا، بی‌نهایت شد. در نتیجه نمی‌توان در مورد رتبه‌بندی این شش مدیر اظهار نظر کرد. تنها چیزی که در این مورد می‌توان مطرح نمود این است که این مدیران از نظر رتبه بالاتر از سایر مدیران قرار دارند. این شش مدیر عبارت از مدیران شماره‌ی ۲، ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۷ و ۲۲ هستند. بعد از این شش مدیر، امتیاز سایر مدیران به این ترتیب می‌باشد: ۴، ۲۰، ۱۳، ۱۰، ۱۳، ۲۹، ۵، ۲۶، ۲۱، ۷، ۲۳، ۱، ۸، ۹، ۲۸، ۳، ۱۶، ۱۴، ۲۷ و ۲۴.

پیشنهادها

۱. در نظر گرفتن مقادیر هدف ورودی‌ها و خروجی‌های هر یک از مدیران مورد ارزیابی توسط معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و برنامه‌ریزی مناسب در جهت دستیابی به این مقادیر، به منظور کارا نمودن این مدیران.
۲. استفاده از الگوی به دست آمده در تحقیق جهت ارزیابی عملکرد مدیران در سایر بخش‌های علوم پزشکی.
۳. اجرای طرح‌های مختلف به ویژه طرح‌های کیفی در سازمان و واحدهای مربوط، شناسایی شاخص‌های ورودی و خروجی کیفی و کمی متعدد و متنوع‌تر جهت ارزیابی بهتر و دقیق‌تر عملکرد، اعمال رتبه‌بندی معتبرتر به منظور برقراری انگیزه‌ی رقابتی و در نهایت پیشرفت و ترقی مدیران.
۴. استفاده از اطلاعات به دست آمده و تجزیه و تحلیل آن جهت تدوین برنامه‌ها، اجرای بهینه‌ی سیستم‌های پاداش و تنبیه کارکنان و استفاده در تصمیم‌گیری‌های مربوط.

دو دسته‌ی تخصصی و عمومی تقسیم شدند. از بین ۱۱ بیمارستان تخصصی و ۱۸ بیمارستان عمومی، ۶۳/۳۴ درصد (۷ عدد) بیمارستان‌های تخصصی و ۴۴/۴۴ درصد (۸ عدد) بیمارستان‌های عمومی مدیرانی کارا داشتند.

بیمارستان‌های مورد مطالعه از لحاظ آموزشی بودن به دو دسته‌ی آموزشی - درمانی و آموزشی تقسیم شدند. از بین ۱۲ بیمارستان آموزشی درمانی و ۱۷ بیمارستان آموزشی، ۵۸/۳۳ درصد (۷ عدد) بیمارستان‌های آموزشی - درمانی و ۴۷/۰۵ درصد (۸ عدد) بیمارستان‌های درمانی، مدیرانی کارا داشتند. بیمارستان‌های مورد مطالعه از لحاظ موقعیت جغرافیایی به دو دسته‌ی مستقر در شهر اصفهان و مستقر در سایر شهرستان‌های استان تقسیم شدند. از بین ۱۲ بیمارستان در شهر اصفهان و ۱۷ بیمارستان در شهرستان‌ها، ۵۸/۳۳ درصد (۷ عدد) بیمارستان‌ها در شهر اصفهان و ۴۷/۰۵ درصد (۸ عدد) بیمارستان‌ها در شهرستان‌ها، مدیرانی کارا داشتند.

با توجه به مطالب فوق، در این تحقیق مدیران بیمارستان‌های تخصصی نسبت به بیمارستان‌های عمومی، مدیران بیمارستان‌های آموزشی - درمانی نسبت به بیمارستان‌های درمانی و مدیران بیمارستان‌های شهر اصفهان نسبت به شهرستان‌ها، کاراتر عمل کرده بودند.

نتیجه‌گیری

مدل پیشنهادی در این تحقیق، تلفیق مدل تحلیل پوششی داده‌ها با بازده به مقیاس متغیر در حالت خروجی محور با مدل AHP است.

برای شاخص‌های معرف عملکرد، ورودی‌های عدم سختی کار، تعداد نیروی متخصص، تعداد نیروی درمان و خروجی‌های نمره‌ی عملکرد، ضریب اشغال تخت، زمان آخرین پرداخت‌ها و نسبت درآمد به هزینه پیشنهاد شد.

References

1. Alirezaee M. Factor Assessment work in data envelopment analysis, [Thesis] Tehran: Tehran University; 1995.

2. Gruca TS, Nath D. The technical efficiency of hospitals under a single payer system: the case of Ontario community hospitals. *Health Care Manag Sci* 2001; 4(2): 91-101.
3. Fazli S, Azar A. Mathematical models designed Mdyrba Evaluation of Data Envelopment Analysis. *Modares Journal* 2002; 6(3): 99-124.
4. Goodarzi GH, Azadi H. Appointment of Efficiency of Educational Hospitals of Medical Sciences in Iran. Proceedings of the 5th Congress Management s Students of Medical Sciences; 2005 Oct 16-18; Tehran, Iran; 2005.
5. Chen A, Hwang Y, Shao B. Measurement and sources of overall and input inefficiencies: Evidences and implications in hospital services. *European Journal of Operational Research* 2005; 161(2): 447-68.
6. Karimi S, Bideram R, Sajad H, Karimi M, Torkzade L. Efficiency Estmatin of General Hospitals of Isfahan university of medical science and health care science During 2005-2006 By Data Envelopment Analysis Isfahan University, [MSc Thesis] Isfahan: Isfahan University; 2007.
7. Hajialiazali H, Moss JR, Mahmood MA. Efficiency measurement for hospitals owned by the Iranian social security organisation. *J Med Syst* 2007; 31(3): 166-72.
8. Lega F, Vendramini E. Budgeting and performance management in the Italian National Health System (INHS): assessment and constructive criticism. *J Health Organ Manag* 2008; 22(1): 11-22.
9. Dey PK, Haiharan S, Despic O. Managing healthcare performance in analytical framework. *Benchmarking: An International Journal* 2008; 15(4): 444-68.
10. Kazleya AS, Ozcan YA. Electronic medical record use and efficiency: A DEA and windows analysis of hospitals. *Socio-Economic Planning Sciences* 2009; 43(3): 209-16.
11. Cooper WW, Seiford LM, Tone K. Data envelopment analysis: a comprehensive text with models, applications, references, and DEA-Solver software. New York: Springer; 2000.
12. Mehregan MR, Arvaneh M. Performance evaluation of organizations, some using an approach of data envelopment analysis. Tehran: Tehran University, School of Management Publication; 2008.

A Combined Model of Data Envelopment Analysis (DEA) and Analytical Hierarchy Process (AHP) in Ranking of Hospitals Managers*

Samira Nikoukar¹; Saeedeh ketabi, PhD²; Elham Moazam³

Abstract

Introduction: The purpose of this research was to evaluate the Performance of the hospitals' managers affiliated to Medical University of Isfahan by Data Envelopment Analysis (DEA) method. Also since some attributes of performance are qualitative, Analytical Hierarchy Process (AHP) method was used also to quantify the data.

Methods: This research was practical in purpose and descriptive-analytic in method. The research population was 29 hospitals' managers affiliated to Medical University of Isfahan University in 2008. Primary data collected from the existed documents in care deputy of medical University of Isfahan. Data analysis has been done by DEA & AHP methods using Expert Choice and DEA-Excel Solver software.

Results: In this research the efficient managers are determined along with their return to scale (RTS). The variable returns to scale and output oriented model of DEA has been applied in the research. And also the optimal situation compared by in this situation, that showed the most variation between these situations was about ratio of revenue to cost. The efficiency, Optimal Multipliers and slacks are determined.

Conclusion: In this research the efficient managers and their score were determined. Between 29 managers 15 managers was determined as efficient ones. RTS for more managers are decreasing or constant. Indicators such as Lack of hard work indices, the number of expert resources and number of resources were treated as inputs. Indicators such as performance form Score, bed occupancy, last time payments and ratio of revenue to cost were selected as the output.

Keywords: Performance Assessment; Data Interpretation, Statistical; Administrators; Hospitals.

Type of article: Original Article

Received: 26 May, 2010

Accepted: 20 Dec, 2010

Citation: Nikoukar S, ketabi S, Moazam E. A Combined Model of Data Envelopment Analysis (DEA) and Analytical Hierarchy Process (AHP) in Ranking of Hospitals Managers. Health Information Management 2011; 7 (Special Issue): 611.

* This paper derived from a MSc Thesis.

1. MSc Student, Industrial Engineering, Najaf Abad Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

2. Assistant Professor, Operation Research, The University of Isfahan, Isfahan, Iran.

3. MD, Community Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran. (Corresponding Author)
Email: el_moazam@yahoo.com